
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Guerrero Tost, Mireia; Serradell Pumareda, Olga, dir. Anàlisi de la revictimització a X : els casos mediàtics de Dominique Pelicot i Dani Alves. 2025. (Grau en Sociologia)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/321242>

under the terms of the license

Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia

Treball de Fi de Grau

Títol: Anàlisi de la revictimització a X: els casos mediàtics de Dominique Pelicot i Dani Alves

Autor/a: Mireia Guerrero Tost

Tutora: Olga Serradell Pumareda

Data: 26/05/2025

Grau en Sociologia

AGRAÏMENTS

Vull expressar el meu sincer agraïment a totes aquelles persones que han fet possible aquest treball. En primer lloc, a l'Olga per confiar en el treball des del primer moment. La seva ajuda i orientació han estat clau al llarg de tot el procés.

En segon lloc, donar les gràcies al Sergi per ser-hi cada dia, per la seva paciència i per acompanyar-me durant aquest any. El seu suport ha sigut essencial.

Finalment, a la meua família i amics, per estar sempre al meu costat i donar-me suport en tot moment.

ÍNDIX

1. INTRODUCCIÓ	3
2. ESTAT DE LA QÜESTIÓ	5
2.1 Revictimització i victimització secundària	5
2.2 Violència de gènere aïlladora (IGV)	6
2.3 La masculinitat hegemònica com a estructura generadora de desigualtat i violència	7
2.4 Influència dels mitjans de comunicació en la victimització secundària	8
3. MODEL D'ANÀLISI	11
3.1 Esquema dels conceptes	11
3.2 Hipòtesis	11
3.3 Dimensionalització	12
4. METODOLOGIA	14
4.1 Recollida de dades	14
4.2 Anàlisi de les dades	16
5. RESULTATS	18
6. DISCUSSIÓ I CONCLUSIONS	24
7. LIMITACIONS	27
8. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES	28
9. ANNEXOS	31
9.1 Link de les publicacions	31
9.2 Resultats quantitatius	31
9.3 Anàlisi publicacions i comentaris exportats	33

1. INTRODUCCIÓ

La violència de gènere és una problemàtica estructural que afecta a milions de persones d'arreu del món. Segons indica la Delegació del Govern Espanyol Contra la Violència de Gènere, el passat 2024 es van registrar un total de 96.435 denúncies a tot el país. Mentre que només a Catalunya, el mateix any, es van atendre 10.740 víctimes de violència de gènere. Aquesta realitat evidencia la magnitud del fenomen i la necessitat d'abordar-lo des de diferents perspectives.

Les víctimes d'aquest tipus de violència, a vegades, no només pateixen el dany físic i/o psicològic, sinó que actors com el sistema judicial i els mitjans de comunicació poden arribar a agreujar el seu patiment a través de la victimització secundària. Aquest fenomen es produeix quan les dones que han patit violència són sotmeses a tractaments que qüestionen la seva credibilitat, deshumanitzen la seva experiència o banalitzen la gravetat dels fets, ja sigui en l'àmbit institucional, mediàtic o social.

La victimització secundària es produeix principalment en els processos judicials, però, actualment podem trobar que la societat també potencia aquesta revictimització a través dels mitjans de comunicació.

Aquest treball pretén explorar com es manifesta, si és el cas, aquesta revictimització secundària a les xarxes socials, amb especial atenció a la plataforma d'X. En aquest context, s'analitzen els recents casos del francès Dominique Pelicot i el jugador de futbol professional Dani Alves, per examinar com les narratives mediàtiques i els comentaris a les xarxes socials poden contribuir a perpetuar o a combatre aquesta problemàtica.

La pregunta de recerca que guia aquest estudi és: "Com contribueixen els mitjans de comunicació a frenar o afavorir la revictimització de les dones que han patit violència de gènere?"

Per tal de respondre-la s'han plantejat els següents objectius:

- Analitzar el paper dels mitjans de comunicació i xarxes socials en discursos que afavoreixen o frenen la revictimització de les dones víctimes de violència de gènere (objectiu general).

- Analitzar la influència de les resolucions judicials i el perfil social de les víctimes i agressors en la percepció pública i en la dinàmica de suport o qüestionament de la víctima a través de les xarxes socials (objectiu específic).
- Examinar la reproducció dels estereotips de gènere en la cobertura mediàtica i les xarxes socials i com aquesta pot arribar a contribuir a la revictimització. (objectiu específic)

A partir d'una metodologia qualitativa i quantitativa que combina l'anàlisi de contingut amb la revisió bibliogràfica, el treball pretén, en primer lloc, analitzar el paper dels mitjans de comunicació i les xarxes socials en la victimització secundària i la revictimització de les dones víctimes de violència de gènere. Es treballarà a través de l'estratègia plantejada per Pulido-Rodriguez et al. (2021), el Social Media Analytics (SMA). Aquest enfocament ha permès identificar la manera en què es construeixen narratives al voltant de les víctimes i les persones agressores i els mecanismes que contribueixen a la revictimització o a la defensa i suport de les afectades.

2. ESTAT DE LA QÜESTIÓ

Aquest estat de la qüestió sintetitza les diferents perspectives teòriques i evidències empíriques sobre la revictimització i victimització secundària, el concepte de violència de gènere aïlladora i el paper dels mitjans de comunicació en aquest procés, que envolten les víctimes de violència de gènere.

2.1 Revictimització i victimització secundària

Alguns dels autors i autores que defineixen els conceptes “revictimització” i “victimització secundària” coincideixen en el fet que són un procés. Un procés en què les víctimes de delictes experimenten un trauma addicional a causa de la resposta del sistema judicial i de la societat (Noguera, 2024).

Segons Vall i Duran (2022), la revictimització engloba tots els actes exigits a la víctima durant el procés judicial que la fan revivre el moment victimitzant, el que la porta a assumir altre cop el paper de víctima (Mata, 2024). Això inclou aspectes com les condicions procedimentals i els mecanismes d'atenció del procés a les necessitats de la víctima. En aquest sentit, la revictimització esdevé una experiència repetida de trauma derivada dels procediments institucionals. (Vall i Duran, 2022)

Com afirma Córdoba (2022) existeixen tres tipus de victimització: la primària, la secundària i la terciària. Aquest treball està centrat en la secundària i és cap als anys setanta que es comença a parlar d'aquest tipus de victimització com una conseqüència negativa de la manera d'intervenir de les institucions (Gutiérrez de Piñeres et al., 2009). Es considera el xoc entre la víctima i el sistema judicial, les institucions socials (com poden ser els mitjans de comunicació i els serveis socio-sanitaris) i les reaccions negatives que reben les víctimes de particulars (Córdoba, 2022). Segons Gutiérrez de Piñeres et al. (2009), la victimització secundària sorgeix de l'atenció inadequada per part de les institucions. Aquesta atenció deficient sovint es manifesta durant la presa de declaracions, la valoració física i el judici oral. Mata (2024) l'entén com una segona experiència victimal que resulta més negativa que la primària i pot incrementar el mal causat en altres dimensions com la psicològica.

Mata (2024) defineix la victimització secundària com un nivell de victimització que enfoca les conseqüències negatives que pateix a víctima en el seu tracte amb les

instàncies del sistema judicial. Aquestes conseqüències negatives poden ser psicològiques, jurídiques i/o socials (Córdoba, 2022).

Per tant, la revictimització i la victimització secundària són processos que intensifiquen el patiment de les víctimes a causa de la interacció amb institucions o sistemes judicials. Segons Vall i Duran (2022), la revictimització implica l'experiència repetida de trauma per procediments institucionals, mentre que la victimització secundària es produeix per accions que incrementen el dolor emocional, com la manca d'empatia o sensibilitat (Campbell i Raja, 1999). Aquesta, en qualsevol escenari, provoca símptomes a les víctimes com poden ser l'aïllament social o la desadaptació (Mata, 2024)

Tanmateix, tenim que els conceptes de revictimització i victimització secundària estan relacionats, però no són exactament el mateix. La seva principal diferència és que la primera es produeix quan la víctima experimenta una reiteració del trauma a causa dels procediments institucionals, mentre que la victimització secundària es refereix a l'impacte negatiu que tenen sobre ella les actituds i accions inadequades del sistema judicial, els mitjans de comunicació i altres institucions. Aquestes situacions poden agreujar el patiment psicològic de la víctima, generant ansietat, depressió i una percepció de marginació social (Gutiérrez de Piñeres et al., 2009; Correia i Vala, 2003).

2.2 Violència de gènere aïlladora (IGV)

La violència de gènere aïlladora (IGV) és una forma específica de violència que s'exerceix a totes aquelles persones que intenten donar suport a les víctimes de violència de gènere. Aquest fenomen, l'IGV ha estat identificat com una estratègia sistemàtica per silenciar i aïllar les víctimes, debilitant les seves xarxes de suport (Vidu et al., 2021).

La comunitat CREA conceptualitza la violència de gènere aïlladora (IGV) com qualsevol mena de violència contra aquells que defensen les víctimes de violència de gènere. L'objectiu d'aquesta violència és aïllar les víctimes de violència de gènere i desanimar denunciar o rebre suport, per tal de mantenir la impunitat de la violència de gènere. El concepte IGV està lligat al que la ciència i la legislació estableixen com a violència de gènere.

Segons Vidu et al., (2021), aquest terme inclou accions com l'assetjament, l'amenaça o la difamació contra aquelles persones que s'oposen activament a la violència o intenten ajudar la víctima. Aquestes accions negatives tenen l'objectiu de crear por i contribueix significativament a la perpetuació del patiment de la víctima privant-li d'un recurs clau: el suport social. La por a les represàlies és un dels motius més freqüents pels quals les persones properes a les víctimes no s'atreveixen a intervenir (Melgar Alcantud et al., 2021). D'aquesta manera, la violència de gènere aïlladora reforça l'aïllament de la víctima a més d'ajudar al silenci i impunitat de l'agressor.

D'altra banda, Mateo, Montalvà i Melgar Alcantud (2023) remarquen l'impacte que té l'IGV en els processos de recuperació de les víctimes. Quan l'entorn de suport és desarticulat a través d'aquest tipus de violència, la recuperació emocional, psicològica i social es veu afectada i es dificulta. .

2.3 La masculinitat hegemònica com a estructura generadora de desigualtat i violència

La masculinitat hegemònica (MH) tal com ho planteja Bonino (2002), és una construcció social i cultural que funciona com a model de referència per la identitat masculina, establint un sistema jeràrquic que prioritza unes maneres determinades de ser home i exclou i/o subordina les altres. La MH actua com una "matriu generativa" que configura la conducta dels homes i també la seva subjectivitat i relació amb el món. El mateix autor defineix quatre creences de matrius: l'autosuficiència prestigiosa; la bel·licositat heroica; el respecte a la jerarquia i, en últim lloc, la superioritat sobre les dones (i sobre els homes menys masculins).

Aquest model hegemònic estableix una gran jerarquia entre homes i dones i també entre els propis homes, segons la seva proximitat amb el patró normatiu. La MH s'expressa en l'àmbit institucional i polític, però també actua de manera invisible i persistien en les estructures de percepció, hàbits corporals, o les relacions socials. (Bourdieu, 2005). La dominació masculina actua de manera estructural i simbòlica i tal com indica Bourdieu (2005), aquesta es naturalitza i s'integra. La naturalització d'aquesta fa que moltes formes de violència passin desapercebudes.

L'impacte d'aquesta construcció hegemònica es fa molt visible en l'anàlisi de la violència de gènere. La violència masclista és una expressió estructural del sistema patriarcal. Quan el domini masculí es veu qüestionat o amenaçat, la MH recorre a la violència com a mecanisme de reafirmació del poder. (Ruiz Repollo, 2018).

En definitiva, el model de MH actua com a eix estructurant de les desigualtats de gènere i les violències derivades. És necessari tenir-lo en compte per entendre la revictimització de les víctimes de violència de gènere en espais com els mitjans de comunicació i les plataformes digitals, ja que sovint s'hi produeixen mandats de la masculinitat dominant a través del qüestionament, la humiliació i l'assenyalament de les víctimes.

2.4 Influència dels mitjans de comunicació en la victimització secundària

Les xarxes socials tenen un paper clau a la societat del segle XXI, el seu ús diari ha transformat la manera com es produeix, comparteix i consumeix la informació. Segons Córdoba (2022) les xarxes socials i els mitjans de comunicació tenen un gran pes a la societat i són una gran influència en la victimització secundària.

La revictimització és una realitat poc visibilitzada des del punt de vista de les xarxes socials. El fet que un contingut, imatge o informació puguin arribar a una audiència massiva facilita l'exposició de les víctimes. Això incrementa el risc que visquin un procés de revictimització, ja que les xarxes permeten que els casos siguin compartits indiscriminadament, perpetuant així el patiment d'aquestes (Mata, 2024). La mateixa autora afirma que la relació entre les persones emissores i les receptores de contingut digital sovint no vetlla per la integritat emocional de les víctimes, perquè la viralització d'informació no sempre considera les conseqüències psicològiques que aquesta té per les persones afectades. Altrament, per captar l'atenció del públic, sovint es difonen detalls que comprometen la seguretat i la privacitat de les víctimes. Reaccions com comentaris insensibles, de culpabilització, rebuig i discriminació creen noves formes de victimització secundària. A més, aquestes reaccions negatives són principalment produïdes per persones fora del cercle proper de les víctimes. (Córdoba, 2022).

La revictimització no afecta només el desenvolupament personal de la víctima, sinó també la seva vida social, generant un sentiment d'indefensió que pot provocar canvis en les seves creences personals, sentiments de culpa o fins i tot de por (Soria, 1998). Aquest deteriorament emocional es pot veure agreujat per la permanència de continguts a Internet, que poden quedar accessibles durant llargs períodes de temps o, a vegades, indefinidament, amb un gran impacte negatiu per la salut mental de la víctima (Garrido i Garcia, 2021).

La intensitat de la revictimització depèn de diversos factors segons Echeburñua i Corral (2006) i Marco (2018) i aquests poden ser les característiques de la víctima, les característiques de l'agressió, el pas pel sistema judicial, la reacció social i de l'entorn i la repercussió mediàtica. En relació amb els dos últims cal afegir que els mitjans de comunicació tenen una influència molt gran a la societat i la seva percepció. Sovint es distorsiona la realitat sobre la criminalitat, la delinqüència i les víctimes sense analitzar els fets de manera experta. Està vist que els delictes són quelcom fascinant per la societat, el que fa que els mitjans ho aprofitin. Quan es comet un delicte no només surt informació sobre el fenomen, sinó que s'elaboren continguts sensacionalistes, es fan anàlisi de la vida privada de la víctima, entre d'altres. Tanmateix, tot això comporta una influència en la manera en què la víctima és percebuda per la resta (Córdoba, 2022)

Altrament, la reacció social és important per les víctimes, tant si aquesta és positiva o negativa. La segona té tendència a donar lloc a la victimització secundària, mentre que la reacció positiva és una base de suport i pot ajudar a reduir o evitar la revictimització (Córdoba, 2022).

Els estereotips de gènere també tenen un paper important en aquest sentit. El sentiment de culpa de la víctima pot tenir origen en la societat i els seus estereotips. Sovint es crea la imatge d'una "víctima perfecta" que ha fet tot el possible per evitar l'agressió. (Córdoba, 2022), i en el cas que no compleixi amb aquestes expectatives se la rebutja a través dels discursos de qüestionament i culpabilització.

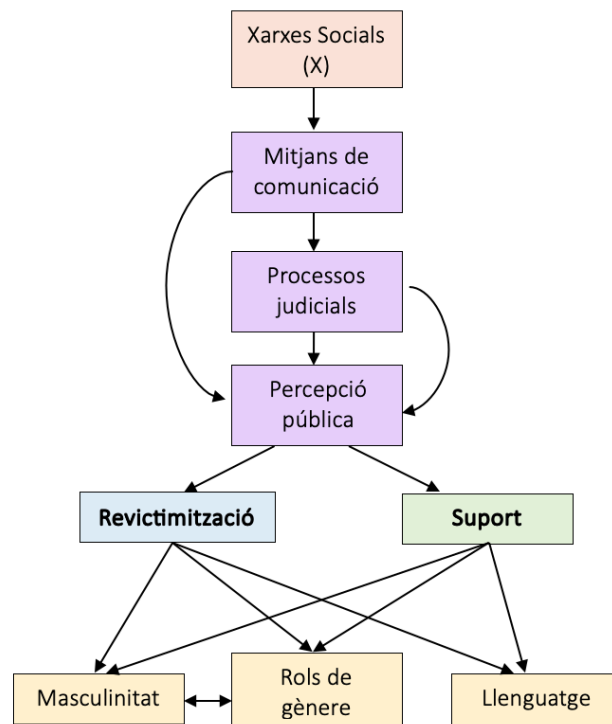
No obstant això, no tot el contingut exposat genera conseqüències negatives. La difusió dels casos a les xarxes socials i mitjans de comunicació també ha arribat a tenir un

impacte positiu. Cada vegada són més habituals les protestes i els moviments de suport a les víctimes, que denuncien el tracte injust rebut tant per part de la societat com del sistema judicial (Córdoba, 2022).

3. MODEL D'ANÀLISI

El present apartat busca establir una connexió entre la part teòrica i l'empírica del treball. Aquest model d'anàlisi se centra el plantejament de les hipòtesis i la dimensionalització dels conceptes que guien l'estudi.

3.1 Esquema dels conceptes

Font: Elaboració pròpia.

3.2 Hipòtesis

Tenint en compte els objectius exposats a l'inici d'aquest treball, a continuació es plantegen les hipòtesis en les quals es basarà l'anàlisi.

H1 | De la mateixa manera en què mitjançant les xarxes socials es pot contribuir a la revictimització de les dones víctimes de violència de gènere, també es pot ajudar a frenar-la a través dels discursos de suport.

H2 | Les resolucions judicials més favorables a les víctimes i la condemna pública dels agressors ajuden a frenar la revictimització a les xarxes socials, mentre que la impunitat

o sentències lleus intensifiquen el qüestionament de la víctima, especialment si l'agressor té un estatus social elevat.

H3 | La cobertura mediàtica i les interaccions a les xarxes socials tendeixen a reproduir estereotips de gènere, fet que influeix en la percepció pública i, per tant, pot portar a la revictimització. Especialment quan es qüestiona la credibilitat de la víctima o es justifica la persona agressora.

3.3 Dimensionalització

La següent taula exposa els indicadors que seran emprats per l'anàlisi dels tweets. Estan distribuïts en dues dimensions: la primera és l'exclusora, aquella que inclou tots aquells aspectes que contribueixen a la revictimització. La segona és la dimensió transformadora, és a dir, la que engloba les diferents formes de suport.

	EXCLUSORA (REVICTIMITZACIÓ)	TRANSFORMADORA (SUPORT)
PERFILS	- Tipus d'usuari que defensa l'agressor - Nombre de retweets i likes als tweets que defensen l'agressor	- Tipus d'usuari que defensa la víctima - Nombre de retweets i likes als tweets de suport
VIDA PRIVADA	- Referències a la vida personal de la víctima - Exposició de dades personals - Comparació amb altres dones - Referències al comportament i estil de vida de la víctima	- Defensa del dret a la privacitat de la víctima - Denúncia de la difusió d'informació personal - Comparacions que visibilitzen el tractament desigual pel gènere
ÚS DEL LLENGUATGE	- Termes despectius o culpabilitzadors - Minimització dels fets - Ironia o burla cap a la víctima	- Llenguatge de suport i validació - Denúncia de la revictimització - Hashtags de suport (p.e. "NoEsNo")
ROLS DE GÈNERE	- Justificació de l'agressor basada en rols tradicionals - Assignació de responsabilitat a la víctima segons comportaments "femenins" esperats	- Qüestionament dels rols de gènere - Rebuig de la culpabilització de la víctima - Defensa del dret de les dones a denunciar sense ser jutjades
MASCULINITAT	- Rebuig a la idea de consentiment com a factor clau - Valoració de la força o poder de l'agressor com a trets positius	- Qüestionament de la masculinitat hegemònica - Rebuig als arguments de justificació de l'agressor - Defensa del consentiment

Taula 1. Elaboració pròpia.

Quan es fa referència als tipus d'usuaris cal fixar-se en si el perfil és anònim, si és un bot, si està verificat, el gènere (en cas que es pugui identificar) i si es tracta de mitjans de comunicació, d'entitats, de particulars o periodistes.

D'altra banda, les referències a la vida personal i comportament i l'exposició de dades fan referència a aspectes com la parella, la família, l'ocupació, imatges, missatges privats, la ubicació o l'estil de vida que tingui la víctima.

En cas que busquem termes despectius, culpabilitzadors, que minimitzin la violència o de justificació poden ser-ne exemples “mentidera”, “s’ho ha buscat”, “només vol fama”, “si es vesteix així, què esperava?”, “exagerada”, “estreta” o “reprimida”. Per altra part, si busquem un llenguatge de suport i validació, exemples poden ser “no estàs sola”, “#noésno”, “jo sí que et crec” o “#metoo”.

4. METODOLOGIA

Avui en dia, quan parlem de xarxes socials, ho associem a plataformes com Facebook i Twitter (ara X) sense dubtar del gran impacte social que aquestes eines tenen sobre la vida quotidiana de les persones i la seva comunicació (Aguirre, 2011). A través d'aquestes, el debat públic ha ampliat la interacció i cada dia és més gran el nombre de persones que es connecten a través d'Internet. X s'ha convertit en un gran espai d'informació i discussió que permet enviar, comentar i reaccionar a les informacions i tendències actuals (Bonilla, 2022).

Aquest estudi adopta un enfocament qualitatiu i quantitatiu amb l'objectiu d'analitzar la xarxa social X i la manera en què aquesta ajuda a frenar o afavorir la revictimització de persones que han patit violència de gènere. Està basat en el model d'anàlisi de xarxes socials que proposa Pulido-Rodriguez et al. (2021), el Social Media Analytics (SMA). El qual opta per la combinació de l'anàlisi de contingut comunicatiu i de l'impacte social en xarxes socials.

La metodologia qualitativa en que es fonamenta aquest treball pretén ser l'eina per comprendre la construcció del discurs i les dinàmiques de revictimització en les xarxes socials. S'analitzen dos casos actuals i amb una repercussió mediàtica extensa: el cas francès de Dominique Pelicot i el cas espanyol de Dani Alves; basant-se en la representació de la víctima i la persona agressora, l'ús del llenguatge emprat i els patrons de suport o qüestionament en els comentaris trobats a la plataforma X.

4.1 Recollida de dades

Dades plataforma X

L'estratègia "Top-Down" i "Bottom-up" (Pulido-Rodriguez et al., 2021) és la utilitzada per analitzar el discurs i les interaccions al voltant dels casos seleccionats. En l'enfocament "Top-Down" es defineixen un conjunt de paraules clau i hashtags relacionats amb els casos i els objectius de la recerca. D'altra banda, a través de l'estratègia "Bottom-Up" s'identifiquen les tendències (trending topics) i interaccions generades al voltant dels casos i s'analitzen les paraules clau més utilitzades. A partir d'aquí es contrasta amb els objectius de la recerca per analitzar els interessos i opinions populars sobre els casos.

S'han recopilat publicacions de la plataforma X i els seus pertinents comentaris. El període d'aquests intenta incloure el moment de la difusió inicial de cada respecte cas fins al mes d'abril de 2025.

El criteri de selecció de les publicacions ha sigut:

1) Hashtags rellevants associats als casos:

En el cas 1: #DominiquePelicot #GiselePelicot #SupportGiselePelicot #ViolacionesMazan #GiselePelicotsoporte #Mazan #Pelicot

En el cas 2: #CasoDaniAlves #DaniAlves #VíctimaDaniAlves #ViolaciónDaniAlves #SentenciaAlves #Alves

2) Publicacions de canals de notícies i particulars

En el cas 1: @LeFigaro; @MarionDub; @PaulaFraga; @jeremycorbyn; @AnnOlivarius; @DWespañol; @InfosFrançaises; @LailaMickelwait; @UjuAny; @vitt2tsnoc

En el cas 2: @Mundodeportivo; @20min; @LaVanguardia; @AlertaNews; @elchiringuitotv; @Encuestando; @wallstwolverine; @AbelPlata; @324cat i @amparo_manes

3) Respostes i comentaris d'usuaris de les publicacions escollides

4) Publicacions amb més interacció (més comentaris, més retuits i/o més m'agrada)

La següent taula (Taula 2) mostra els criteris d'inclusió i exclusió per la tria de comentaris analitzats:

CRITERIS D'INCLUSIÓ	CRITERIS D'EXCLUSIÓ
Publicacions que facin referència directa al cas analitzat	Comentaris que no tenen cap relació amb el cas analitzat
Comentaris que es posicionin respecte a la víctima o l'agressor	Comentaris en llengües que no es puguin analitzar i no tinguin traducció
Publicacions i comentaris que mostrin estereotips de gènere, actituds de suport, qüestionament o culpa	Comentaris amb només emojis, paraules soltes sense context o contingut intel·ligible
Publicacions que facin referència a la sentència, el judici o el procés judicial	Comentaris genèrics sense opinió o posicionament sobre el cas

Taula 2. Elaboració pròpia.

4.2 Anàlisi de les dades

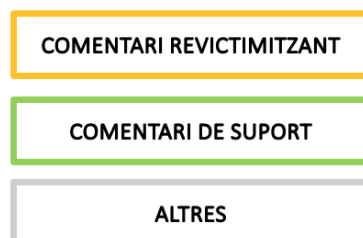
Seguint el protocol SCM de Pulido-Rodriguez et al. (2021), es realitzarà una Anàlisi de Contingut Comunicatiu (CCA) que inclou:

- ❖ La definició d'unitats d'anàlisi. Cada una de les unitats correspondrà a una publicació amb els seus respectius comentaris, enregistraments i enllaços.
- ❖ Anàlisi basada en dues dimensions seguint les directrius de la Metodologia Comunicativa (MA) de Gomez et al. (2019):
 - Dimensió transformadora (transformative dimension): recull els elements que contribueixen i afavoreixen al suport, l'empoderament de les víctimes i la construcció de narratives alternatives als discursos dominants. Aquests reconeixen el dret legal i moral de la víctima a rebre una indemnització, posen en valor el seu patiment, critiquen la pressió social i mediàtica que sovint obliga les víctimes a renunciar a compensacions per tal de mantenir la credibilitat. També s'inclouen els missatges que denuncien el masclisme estructural, la cultura de la violació i el discurs social que qüestiona constantment les persones denunciants.
 - Dimensió excloent (exclusionary dimensions): recull els elements que reproduïxen i reforcen la desigualtat, els discursos revictimitzants, que culpabilitzen la víctima o invisibilitzen la violència. Aquí s'inclouen els missatges que posen en dubte la veracitat de la denúncia, que associen la reclamació econòmica a una falta de credibilitat, que qüestionen les accions de la víctima durant l'agressió i reproduïxen patrons de revictimització i culpabilització.

Totes les dades recopilades han estat transcrites i analitzades a través de l'exportació dels comentaris mitjançant l'extensió *Tw Comment Export* de Google. Aquesta eina permet descarregar no només les publicacions i els seus comentaris, sinó també les dades de la persona usuària que els publica, la seva ubicació, els “likes”, “retweets”, la data de publicació i algunes més dades del perfil que, en aquest cas, no ens faran servei per l'anàlisi.

Un cop descarregats, els comentaris han estat agrupats segons tres grans categories: comentaris revictimitzants, comentaris de suport i altres. Per facilitar la seva

identificació visual s'han codificat amb colors: verd per als de suport, taronja per als revictimitzants i gris per la resta. A l'apartat d'annexos s'hi poden consultar els documents en format PDF que recullen les publicacions seleccionades per a l'anàlisi amb els comentaris ja classificats segons la següent llegenda de colors.

L'anàlisi dels comentaris s'ha fet de manera individualitzada, aplicant els indicadors establerts a la taula de dimensionalització (Taula 1), que permeten identificar els elements clau de cada tipus de narrativa.

Tanmateix, la tria d'aquestes tres categories respon als objectius específics del treball, que es centra principalment en identificar i analitzar les narratives que contribueixen a la revictimització així com aquelles que tenen una funció de suport cap a les víctimes. D'aquesta manera, es posa el focus en les dinàmiques que tenen un impacte directe en la representació i percepció pública de les víctimes. La categoria "altres" engloba tots aquells comentaris que no s'ajusten directament a cap de les dues anteriors, però que poden aportar informació contextual rellevant. Això inclou, per exemple, comentaris crítics amb el sistema judicial, insults adreçats a la persona agressora, expressions que no poden ser interpretables de manera clara, entre altres. Finalment, fora de l'anàlisi s'han deixat tots aquells comentaris que només contenen emojis i aquells que són anuncis que no tenen res a veure amb el que s'està analitzant, aquests s'han deixat en blanc i no estan dins.

5. RESULTATS

En aquest apartat es presenten els resultats de l'anàlisi dels casos de Dani Alves i Dominique Pelicot a través de la xarxa social X. S'han analitzat un total de 1601 comentaris de 10 publicacions de cada cas (20 entre els dos), amb l'objectiu de detectar patrons de revictimització i suport envers les víctimes.

En primer lloc, podem assegurar que, de la mateixa manera en que mitjançant les xarxes social es pot contribuir a la revictimització de les víctimes de violència de gènere, també es pot ajudar a frenar-la a través dels discursos de suport. En aquesta anàlisi s'han pogut observar els dos fenòmens, en el cas de Dani Alves han predominat les publicacions i comentaris revictimitzadors abans que els de suport. Per altra banda, en el cas de Dominique Pelicot, se n'han analitzat més de suport que revictimitzants. Dels 878 comentaris analitzats del primer cas, un 20% han sigut classificats com revictimitzants mentre que només el 7% de suport (veure Taula 4 i Gràfic 1 dels annexos). En el cas Pelicot, s'han registrat un total de 723 comentaris dels quals un 3% s'ha classificat com revictimitzant i un 27 % de suport (Taula 5 i Gràfic 2).

Exemples de comentaris revictimitzants són:

- Comentari 1: *"Fui a tomar unos tragos, subí a un reservado dónde estaba un millonario y todos borrachos, estuve perreando con el, me invitó al baño y fui sin q me obligara...luego dije q NO. Y soy de las q defiende de q NO ES NO!!! Pero en otras circunstancias"* d'@annabellade a la publicació de @elchiringuitotv.
- Comentari 2: *"Es inocente el único error fue meterse al baño con esa sucia"* de @theleadercapo a la publicació de @elchiringuitotv.
- Comentari 3: *"Ella fue supuestamente voluntaria al baño con el....que pensaba que iba a hacer ??? Jugar al dominó, dile que no y no vayas y se acaba todo."* de @MarFe_Ferrero a la publicació d'@AbelPlata.
- Comentari 4: *"Hay mucha gente que piensa que es mentira que ella no se enterase nunca de nada."* de @PensionGerona a la publicació de @InfosFrançaises.
- Comentari 5: *"Ella disfrutaba como una mas, todo lo que contó es mentira"* de @LiquidodePapaya a la publicació de @DWespañol.

- Comentari 6: *“Pour avoir entendu des personnes droguées , elles se souviennent par bribes...Se souvenir de rien ??...”* de @dehors90 a la publicació de
- Comentari 7: *“Elle aimait les partouzes malgré tout”* de @007_the_cleaner a la publicació de @MarionDub
- Comentari 8: *“por simple curiosidad, los que defendeis la versión de la víctima porque nunca comentais que si según ella alves le daba asco se quedo con el incluso cuando le dio el primer roce? o que las amigas de ella se marchasen dejándola sola sin avisar a nadie?”* d’@Observe50000564 a la publicació d’@AbelPlata.
- Comentari 9: *“Habláis de violación pero la chica entro al baño a chupársela voluntariamente tal y como se ve en las imágenes. En ningún momento la fuerza para entrar o le ponen una pistola en la cabeza. Mucha demagogia con este caso. Anda que tardó en meterse en el WC con él”* de @DMartini320a la publicació de @324cat.
- Comentari 10: *“Que lastima ver a una leyenda del fútbol terminar así su carrera :(. De los mejores laterales derechos de la historia . Fuerza Dani Alves”* de @Netor1993 a la publicació de @mundodeportivo.

Per altra banda, comentaris de suport són:

- Comentari 11: *“Courage à elle et à ses enfants. Gisèle est exemplaire.”* de @Sylvie_gigi1971 a la publicació de @MarionDub
- Comentari 12, cas Pelicot: *“Gisèle Pelicot a trouvé justice aujourd'hui. Un verdict lourd mais juste. Que cette condamnation serve de leçon contre toutes les formes de violences faites aux femmes”* de @me_mariaaaa05 a la publicació de @InfosFrançaises
- Comentari 13: *“I hope she is aware of how much support she has from women around the world and that she is inspiring other survivors to come forward.”* – @IMissHitchSlaps
- Comentari 14: *“Renunciar para que te crean es un error. Merece toda indemnización posible.”* de @MariaBonaechea a la publicació de @LaVanguardia.
- Comentari 15: *“Por supuesto que sí, tiene todo el derecho y el deber para sí misma. Que eso sirva para que pueda sanar y volver a ser la que era. 🍷”* d’@aaroncastrom_ a la publicació de @LaVanguardia.

- Comentari 16, cas Pelicot: “God bless you, and I hope your future will be much brighter.” de @JohnCal27522239 a la publicació d’AnnOlivarius.
- Comentari 17, cas Pelicot: “*Shero ❤️ the strength and determination to stand up to these vile men must have taken every ounce of her will. Yet she put that aside for every woman who has ever been abused. What a woman ❤️ You never know how strong you are until you are pushed to the limit. #GiselePelicot*” de @Gillfoster22 a la publicació d’@AnnOlivarius.
- Comentari 18: “*Admirable mujer, espero q esté sintiendo todo el apoyo q tiene*” de @xirualix a la publicació de @Paulafraga.
- Comentari 19: “*Gisèle Pelicot es un ejemplo superior de dignidad, valentía y defensa de la mujer como pocos. Tod@s estamos en deuda con ella.*” de @RobertnypdBob a la publicació de @Paulafraga.
- Comentari 20: “*Es que es su derecho. No entiendo porque nadie tiene que renunciar a nada si le pertenece por ley*” de @unseniorlobo a la publicació de @LaVanguardia.

En segon lloc, fent referència a les resolucions judicials, podem afirmar que aquelles més favorables a les víctimes i la condemna pública dels agressors poden col·laborar en la frenada d’una possible revictimització, mentre que la impunitat o les sentències lleus intensifiquen el qüestionament de la víctima, especialment si l’agressor té un estatus social elevat, com és el cas d’Alves.

En tots dos casos s’han analitzat publicacions de la sentència per cada un dels agressors. En el cas de l’Alves tenim publicacions com la del compte @Encuestando que anuncia l’absolució del jugador de futbol. En aquesta no s’hi ha detectat cap mena de comentari de suport mentre que sí revictimitzant. Tanmateix, el compte @LaVanguardia va publicar la notícia que anuncia que la víctima no renunciaria a la seva indemnització i, en aquest cas, gairebé la meitat dels comentaris són de suport (exemples ho són el comentari 9 i 10 mencionats anteriorment).

En el cas Pelicot, les publicacions relacionades amb la sentència cap a l’agressor, contrària a la d’Alves perquè va ser condemnat a la màxima pena per delictes de violència de la justícia francesa (vint anys), els comentaris han sigut principalment de crítica a la sentència per ser massa baixa (tot i ser la pena màxima).

Altrament, no només les publicacions referents a les resolucions judicials poden frenar o afavorir la revictimització. Tres exemples en són les publicacions de @vitt2tsnoc, @jeremycorbyn i @MarionDub (al punt 9.1 dels annexos hi ha el link a cada una de les publicacions) que expressen solidaritat amb la víctima, mostren suport directe i valoren el seu coratge deixant entendre que no està sola.

En tercer i últim lloc, els estereotips de gènere han estat presents durant tota l'anàlisi i podem assegurar que la cobertura mediàtica i les interaccions a les xarxes socials tendeixen a reproduir-los. Aquest fet influeix a la percepció pública i, per tant, pot portar a la revictimització. Principalment quan la credibilitat de la víctima és qüestionada o la persona agressora és justificada.

Un gran nombre de comentaris desacrediten o menyspreen el testimoni de la víctima, posen en dubte les seves intencions i actituds i insinuen manipulació o interès econòmic. Aquest tipus de discursos culpabilitzen la víctima i reproduïxen la idea que les dones han de complir uns codis de comportament per ser considerades creïbles o “bones víctimes”. D'altra banda, Alves rep missatges de suport malgrat les proves i el procés judicial i alguns usuaris el presenten com a víctima del feminisme. En altres comentaris, es fa servir la presumpció d'innocència per atacar la víctima. S'hi nega el terme víctima mentre insisteix que l'agressor és “presumpte”, el que inverteix el pes de la responsabilitat. Per últim, s'han trobat durant l'anàlisi algunes narratives que estableixen jerarquia entre víctimes i que només aquelles que encaixen en un perfil concret (pacífic i submís) es consideren legítimes. Mentre que si es balla o no es mostra dolor pot ser tractada com a mentidera o fins i tot culpable.

Exemples d'aquests tipus de comentaris són:

- Comentari 21, cas Alves: *“jajajaja y esta era la que decía que no quería dinero...si realmente no quiere dinero lo tiene muy fácil, cuando le den la indemnización que la done a actos benéficos”* d' @Observe50000564 a la publicació de @LaVanguardia
- Comentari 22: *“Supuesta víctima de una supuesta agresión.”* de @RuzafaPedro a la publicació de @20min.
- Comentari 23, cs Alves: *“Es lamentable que publique videos de la presunta víctima, que está supuestamente de baja laboral, de fiesta en fiesta dándolo todo”*

y supuestamente diciendo que quiere ser rica y famosa” d’@AndresRibera15 a la publicació de @20min.

Aquestes reaccions també evidencien una defensa de la masculinitat tradicional, especialment en els atacs al feminisme. En són exemples:

- Comentari 24: *“El foco se pone en el feminismo porque es el feminismo el que ha permitido que se condene a una persona, a partir del testimonio de la víctima, incluso cuando no cumple con los 3 criterios esenciales para considerar el testimonio como prueba de cargo”* de @Miguel82901220 a la publicació d’ @amparo_manes
- Comentari 25: *“Esto es la otra cara de la sharia. Según el islam la palabra de una mujer vale la mitad que la de un hombre, según las mariconistas la palabra de una mujer vale el doble, el triple... que la de un hombre.”* d’ @anabusca2 a la publicació d’@amparo_manes.
- Comentari 26: *“Está claro.Lo que quería la supuesta víctima era la pasta y la notoriedad.Ahora como se le devuelve el honor a este hombre.Y ella va a quedar impune por denunciar a alguien sin pruebas? Seguramente ni le remorderá la conciencia.Leyes totalmente anti hombres, ya no digo feministas de @spadarte8 a la publicació d’@Encuestando*

Durant tot el procés d’anàlisi, s’ha tingut molt en compte l’anonimat de les persones usuàries que realitzen comentaris revictimitzants. Dels 202 comentaris revictimitzants analitzats, un 42,1% s’han fet des de comptes anònims. Exemples de perfils d’aquest tipus en són: @Corco_Digital (El Corcó Digital); @Supah00 (BALLERS BULLETIN); @ElAsistente_ (El Asistente); @comentandotv1 (Estrella Marina); @Observe50000564 (Observer) @Fuckyoull247782 (Fuckyou@ll); @planahead1975 (baba yaga); @ElgatoTieso (ElgatoTieso) i @LiquidodePapaya (Anonimo de la nada).

Per acabar, mencionar que els comentaris classificats com a altres, que en són la majoria, principalment fan referència a insults cap als agressors, opinions sobre el sistema judicial i comentaris que no afecten directament a la víctima. Per exemple:

- Comentari 27: *“20 years isn't enough.”* de @KhumaloDanica a la publicació de @vitt2tsnoc
- Comentari 28: *“Pregunta, sin seguir ni saber mucho del caso ¿Como fue declarado?”* de @EdUnited18 a la publicació del @elchiringuitov

- Comentari 29: “*Qué mierda de justicia machista el dinero Lo compra todo*” de @cr_lis5146 a la publicació de @encuestando
- Comentari 30: “Otro corrupto violador” de @soccerdude_9 a la publicació de @elchiringuitotv

Entre aquests comentaris també hi trobem respostes a altres comentaris que suposen un atac cap a aquelles persones que intenten donar suport a les víctimes. Aquestes respostes són insults, males paraules o arguments contraris i qüestionant la posició de qui dona suport.

6. DISCUSSIÓ I CONCLUSIONS

El present treball ha permès aprofundir en el paper que juga la xarxa social X en la construcció social del discurs al voltant de la violència de gènere, i en concret en els processos de revictimització. Mitjançant l'estudi dels casos de Dominique Pelicot i Dani Alves, s'ha pogut observar com el contingut d'aquesta plataforma pot actuar perpetuant el qüestionament, la humiliació i la culpabilització de les víctimes com també fent de canal de suport, reconeixement i empoderament.

Els resultats obtinguts a través de l'anàlisi de 1601 comentaris evidencien que la resposta social digital davant casos de violència de gènere està molt polaritzada i condicionada per factors com l'estatus social, la resolució judicial i la manera en que la víctima és representada als mitjans.

Segons les dades, en el cas de Dani Alves, una figura pública amb reconeixement i suport mediàtics, el percentatge de comentaris revictimitzants és bastant més elevat que no els comentaris de suport. S'hi reproduïxen estereotips de gènere qüestionant la credibilitat de la víctima i es justifica el comportament de l'agressor. Comentaris com *"Ella fue supuestamente voluntaria al baño con él"* o *"Si realmente no quiere dinero, que done la indemnización"* reflecteixen una narrativa que invalida el testimoni de la víctima. Aquest discurs entra dins del marc conceptual de Mata (2024) i Córdoba (2022), qui afirmen que comentari insensibles, de culpabilització, rebuig i discriminació creen noves formes de victimització secundària. L'anonimat, en aquest sentit, hi té un paper important ja que és més senzill transmetre missatges negatius i revictimitzants a través d'un perfil que no exposa cap mena d'informació personal de la persona que el realitza que no fer-ho amb un perfil que sí que mostri el nom i cognoms o la localització.

Tanmateix, s'ha pogut demostrar que a través de les narratives de la xarxa social no només s'hi creen situacions revictimitzants sinó que també hi podem trobar un gran nombre de persones que donen suport a la víctima. En el cas de Dominique Pelicot s'han pogut analitzar un nombre més gran de missatges de suport i reconeixement que no revictimitzants. Comentaris com *"Admirable mujer, espero q esté sintiendo todo el apoyo q tiene"* reponen a l'empatia i solidaritat cap a la víctima.

Amb aquesta diferència podem confirmar la hipòtesi que les decisions judicials i l'estatus social dels agents implicats tenen implicació en la percepció social. Quan el sistema actua amb contundència i claredat i l'agressor no disposa de capital simbòlic per protegir-se, el suport a la víctima augmenta. D'altra banda, en contextos d'impunitat o amb figures socialment protegides i reconegudes, la societat digital tendeix a reproduir discursos de qüestionament i culpabilitat.

Al llarg de l'anàlisi també s'ha evidenciat la masculinitat hegemònica de la que parlen Bonino (2002) i Bordieu (2005) que actua com a estructura de poder simbòlic que justifica la violència contra les dones i protegeix els acusats. Es manifesta en comentaris que minimitzen o justifiquen l'agressió, però també en aquells que ataquen el feminisme i intenten invertir la responsabilitat presentant, així, l'agressor com a víctima d'un sistema que afavoreix les dones. Expressions com "leyes antihombres" o comparacions entre el feminisme i l'islam són exemples clars de discursos que reforcen la dominació masculina i banalitzen la lluita contra la violència de gènere. D'altra banda, fent referència al concepte de violència de gènere aïlladora de Vidu et al. (2021) hem pogut observar que en alguns casos s'ha intentat atacar aquelles persones que volen donar cert suport a les víctimes.

Per tant, podem dir que la revictimització i la victimització secundària no són fenòmens aïllats, sinó problemes estructurals que s'agreugen a través de la viralització, l'anonimat i l'absència de regulació efectiva de les xarxes socials. Les resolucions judicials i les narratives de les publicacions també influeixen en la generació de missatges revictimitzants o de suport, i on el tipus de sentència i l'estatus social de les persones afectades hi tenen un paper important. Finalment, la masculinitat hegemònica i els estereotips de gènere continuen perpetuant la revictimització a l'espai digital, sovint camuflada sota discursos de neutralitat. La regulació de les xarxes socials podria ajudar a frenar la revictimització digital.

Per acabar, tot i les limitacions d'aquest estudi, no deixa d'obrir noves línies d'investigació que podrien analitzar i aprofundir no tant en l'estatus social, les resolucions judicials i l'anonimat, sinó també la influència del gènere, la diversitat d'origens i altres factors transversals que porten a la revictimització de moltes persones.

Aquestes perspectives podrien contribuir a una millor comprensió interseccional del fenomen per poder buscar maneres fer-hi front més efectives.

7. LIMITACIONS

Aquest treball s'ha dut a terme amb certes limitacions que cal mencionar i no deixar-les de tenir en compte. En primer lloc, l'anàlisi dels comentaris a la xarxa social X es basa en una selecció de mostres concretes i acotades, fet que no permet considerar-les representatives de la totalitat d'opinions existents. En aquest sentit, cal destacar que per a cada publicació s'han analitzat com a màxim 100 comentaris, ja que és el que l'eina usada permet exportar. La qual cosa ha reduït la capacitat d'abastar la diversitat i la complexitat dels discursos socials al voltant dels casos estudiats.

Tanmateix, el treball se centra en dos casos específics – un de l'Estat francès i un altre de l'Estat espanyol –, fet que limita la generalització dels resultats obtinguts a altres contextos o situacions de violència de gènere.

D'altra banda, cal considerar que es tracta d'un tema d'actualitat i en constant evolució. Durant el procés d'anàlisi, han anat apareixent noves informacions, declaracions públiques i fins i tot resolucions judicials que han condicionat el desenvolupament i l'enfocament del treball. Aquesta variabilitat ha suposat un repte metodològic, ja que alguns continguts han pogut quedar desactualitzats o canviar de significat en funció del moment en que s'ha realitzar la recollida de dades.

En conjunt, aquestes limitacions no invaliden els resultats del treball, però sí que en marquen el seu abast i la seva capacitat de generalització, i han estat tingudes en compte en la interpretació de les dades.

8. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- Aguirre, J. L. (2011). Introducción al análisis de redes sociales. Documentos de Trabajo del Centro Interdisciplinario para el Estudio de Políticas Públicas, 82(2), 1-59.
- Bodelón, E. (2015). Violencia institucional y violencia de género. *Anales De La Cátedra Francisco Suárez*, 48, 131–155. <https://doi.org/10.30827/acfs.v48i0.2783>
- Bonilla Neira, L. C. (2022). Claves para analizar datos en Twitter. Recolección y procesamiento de corpus. *Cuadernos de Lingüística Hispánica*, (39), 1.
- Bonino Méndez, Luis. «Masculinidad hegemónica e identidad masculina». *Dossiers feministes*, 2002, núm. 6, p. 7-35, <https://raco.cat/index.php/DossiersFeministes/article/view/102434>
- Bourdieu, P. (2005). *La dominación masculina*. Barcelona: Anagrama.
- Calle Fernández, S. (2004). Consideraciones sobre la victimización secundaria en la atención social a las víctimas de la violencia de género
- Campbell, R., y Raja, S. (1999). Secondary Victimization of Rape Victims: Insights from Mental Health Professionals Who Treat Survivors of Violence. *Violence and Victims*, 14 (3), 261-275
- Claramunt Bielsa, M. M., Monserrat Roggero, S., & Del Lujan Piatti, M. (2015). Detecció de problemes en l'atenció a dones víctimes de violència de gènere durant el procés judicial a Catalunya. Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada. <https://hdl.handle.net/20.500.14226/264>
- Córdoba, C. R. (2022). La victimización secundaria en la violencia sexual: Análisis de la victimización secundaria en casos de abusos y agresiones sexuales, y sexting. *EHQUIDAD. Revista Internacional de Políticas de Bienestar y Trabajo Social*, (17), 179-210. doi:10.15257/ehquidad.2022.0007

Correia, I., y Vala, J. (2003). When Will a Victim Be Secondarily Victimized? The Effect of Observer's Belief in a Just World, Victim's Innocence and Persistence of Suffering. *Social Justice Research*, 16 (4), 379-400.

Echeburúa Odriozola, E., y De Corral, P. (2006). Agresiones sexuales contra mujeres. En E. Baca Baldomero, E. Echeburúa Odriozola, y J.M. Tamarit Sumalla, J.M. (Coords.), *Manual de victimología* (pp. 17-50). Valencia: Tirant lo Blanch.

Gutiérrez de Piñeres Botero, C., Coronel, E., & Andrés Pérez, C. (2009). Revisión teórica del concepto de victimización secundaria. *Liberabit*, 15(1), 49-58.

Marco Francia, M.P. (2018). Victimización secundaria en los delitos sexuales. Consentimiento y enjuiciamiento a la víctima. Con especial referencia al caso de “La Manada”. En P. Faraldo Cabana, y M. Acale Sánchez (Dir.), *La Manada. Un antes y un después en la regulación de los delitos sexuales en España* (pp. 297-332). Valencia: Tirant lo Blanch.

María José Garrido Antón, & Ángel García Collantes. (2021). *Violencia y Ciberviolencia de Género* (p. 18). Tirant lo Blanch.

Martinez, P., & Vizuite, C. (2022). *Manual para evitar la revictimización a través de los medios de comunicación*.

Mata, T. C. (2024). Violencia y revictimización en redes sociales. *Transdigital*, 5(9), e328-e328.

Melgar Alcantud, P., Geis i Carreras, G., Flecha, R., & Soler, M. (2021). Fear to Retaliation: The Most Frequent Reason for Not Helping Victims of Gender Violence= Miedo a las Represalias: La Razón Más Frecuente para No Ayudar a las Víctimas de Violencia de Género. *International and Multidisciplinary Journal of Social Sciences*, 2021, vol. 10, núm. 2, p. 31-50.

Moriana Mateo, G., Mut Montalvá, E., & Melgar Alcantud, P. (2023). La violencia aisladora en los procesos de recuperación de las mujeres que sufren violencia de género.

Nogueras Piferrer, M. (2024, abril). Més enllà del veredict: L'impacte de la revictimització en casos judicials de violència sexual a Espanya (pp. 1-9). Amb el suport de l'ANUE.

Puigvert, L.; Flecha, R.; Valls, R.; Melgar, P.; Vidu, A.; Pulido, C.; Garcia-Carrion, R.; Burgués, A.; Lopez de Aguilera, A.; Lopez de Aguilera, G.; Torras-Gomez, E.; Racionero, S.; Rios-Gonzalez, O.; Roca, E.; Duque, E.; Vieites, M.; Joanpere, M.; Elboj, C.; Soler, M.; Aubert, A.; Oliver, E.; Redondo, G.; Ramis, M. & Sordé, T. (2016). Isolating Gender Violence is licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercialNoDerivatives 4.0 International License. Available at: https://archive.org/details/@crea_research

Pulido Rodriguez, C. M., Ovseiko, P., Font Palomar, M., Kumpulainen, K., & Ramis, M. (2021). Capturing Emerging Realities in Citizen Engagement in Science in Social Media: A Social Media Analytics Protocol for the Allinteract Study. *International Journal of Qualitative Methods*, 20.

Repullo, C. R. (2018). La perversa relación entre violencia machista y masculinidad hegemónica. Un análisis desde la adolescencia. *Revista Nuevas Tendencias en Antropología*, 9, 99-113.

Soria, M. Á. (1998). *Psicología y práctica jurídica*. Editorial Ariel.

Vidu, A., Puigvert, L., Flecha, R., & de Aguilera, G. L. (2021). The concept and the name of Isolating Gender Violence. *Multidisciplinary Journal of Gender Studies*, 10(2), 176-200.

9. ANNEXOS

9.1 Link de les publicacions

ALVES	PELICOT
https://x.com/AlertaNews24/status/1772284225477136864	https://x.com/UjuAnyà/status/1869796272410112148
https://x.com/20m/status/1742839348188360858	https://x.com/LailaMickelwait/status/1837509504256098477
https://x.com/AbelPlata/status/1755344178534383637	https://x.com/Paulafraga_/status/1837199405281063413
https://x.com/amparo_manes/status/1905600451443114119	https://x.com/jeremycorbyn/status/1869690946960695351
https://x.com/wallstwolverine/status/1747682352279531773	https://x.com/dw_espanol/status/1869712841147588975
https://x.com/324cat/status/1727692776622727185	https://x.com/InfosFrancaises/status/1869677824161779966
https://x.com/Encuestando/status/1905573464636821940	https://x.com/MarionDub/status/1835574548231512250
https://x.com/mundodeportivo/status/1754446931785318589	https://x.com/Le_Figaro/status/1869674717323399268
https://x.com/elchiringuitotv/status/1772291216014537155	https://x.com/AnnOlivarius/status/1849068944868388996
https://x.com/LaVanguardia/status/1729754662981550162	https://x.com/vitt2tsnoc/status/1869680952966054019

9.2 Resultats quantitatius

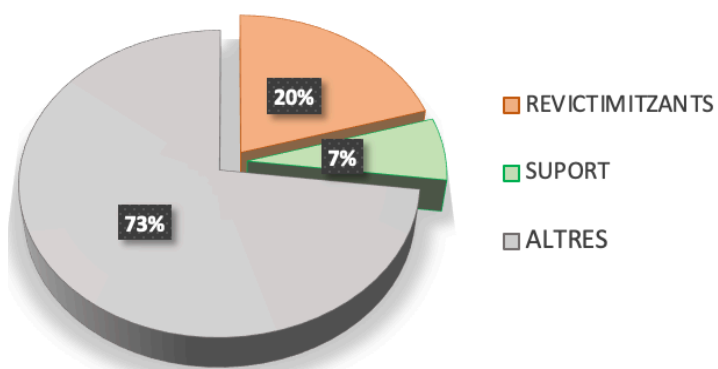
TWEETS ALVES		Anònims
Revictimitzants	179	71
Suport	58	
Altres	641	
Blancs	20	
TOTAL ANALITZATS ALVES	878	

Taula 3. Elaboració pròpia.

TWEETS PELICOT		Anònims
Revictimitzants	23	14
Suport	193	
Altres	507	
Blancs	30	
TOTAL ANALITZATS PELICOT	723	

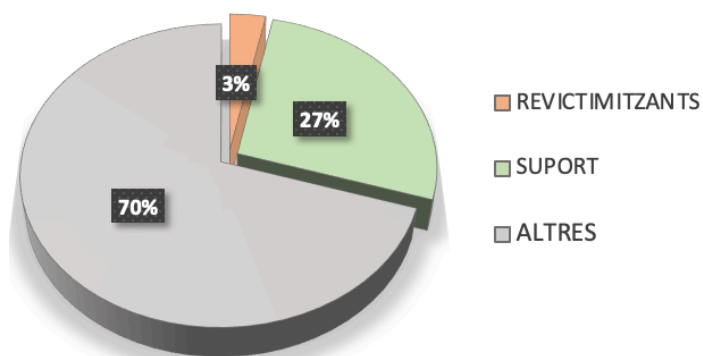
Taula 4. Elaboració pròpia.

DADES CAS DANI ALVES

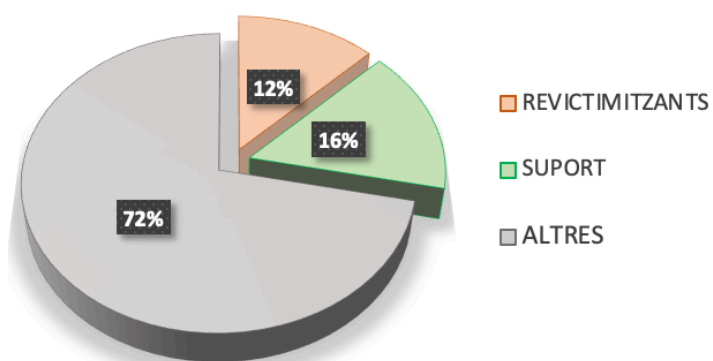
Gràfic 1. Elaboració pròpia.

DADES CAS DOMINIQUE PELICOT

Gràfic 2. Elaboració pròpia.

DADES TOTALS

Gràfic 3. Elaboració pròpia.

9.3 Anàlisi publicacions i comentaris exportats

El següent enllaç porta a la carpeta amb totes les taules de les publicacions amb els seus comentaris analitzats en format PDF. Estan nombrades pel cas del qual pertanyen i

https://drive.google.com/drive/folders/13pOjxi8yx4Gd2zG6dqbaKweljtXTff-?usp=drive_link

